

Överklagande ingett den 13 augusti 2021 av Harry Shindler m.fl. av det beslut som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 8 juni 2021 i mål T-198/20, Shindler m.fl. mot rådet

(Mål C-501/21 P)

(2021/C 452/13)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Harry Shindler m.fl. (ombud: J. Fouchet, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

I första hand

- upphäva beslutet av den 8 juni 2021 (T-198/20), och
- i sin helhet, ogiltigförklara rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, tillsammans med avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och dess bilagor,

i andra hand

- upphäva beslutet av den 8 juni 2021 (T-198/20),
- delvis ogiltigförklara rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, tillsammans med avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, i den mån det i dessa rättsakter, utan någon som helst proportionalitetskontroll, görs åtskillnad mellan unionsmedborgare och medborgare i Förenade kungariket från och med den 1 februari 2020 och således ska särskilt sjätte punkten i ingressen och artiklarna 9, 10 och 127 i avtalet om utträde ogiltigförklaras, och
- förplikta Europeiska unionen att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive advokatarvoden upp till högst € 5 000.

Grunder och huvudargument

A. Det överklagade beslutet är behäftat med förfarandefel

Tribunalen åsidosatte artikel 130 i rättegångsreglerna i den mån den endast fastställde en frist, det vill säga den frist inom vilken rådet skulle inkomma med sitt försvar avseende saken i målet. Tribunalen fastställde inte någon frist för klagandena som var tvungna att invänta "de nya fristerna för fortsatt handläggning" innan de kunde uttala sig om invändningen om rättegångshinder och saken i målet.

Tribunalen beslutade dessutom att inte underrätta klagandena om försvaret avseende saken i målet, vilket gjorde det omöjligt för dem att veta när de borde uttala sig om huruvida målet kunde tas upp till prövning.

Tribunalen avvisade slutligen talan utan någon förhandling och utan att pröva två ansökningar om att förfarandet skulle vilandeförklaras och att målet skulle hänskjutas till domstolen, trots att de påverkade den fortsatta handläggningen.

B. Åsidosättande av unionsrätten vad gäller frågan huruvida ansökan kan tas upp till prövning

i) Kriteriet om att beslut som är föremål för en direkt talan ska vara regleringsakter som inte medför genomförandeåtgärder

Det var för det första felaktigt av tribunalen att – utan att förklara varför –finna att utträdesavtalet var en internationell rättsakt trots att nämnda avtal med hänsyn till dess syfte och dess verkningar omfattas av unionens interna rättsordning, eftersom det reglerar det framtida förhållandet mellan Europeiska unionen och en av dess medlemsstater genom den interna rätt som fastställts av unionen under mer än femtio år (vad gäller Förenade kungariket) och genom att fortsätta att tillämpa den.

I artikel 4.4 och 4.5 i utträdesavtalet begränsas dessutom Förenade kungarikets suveränitet i fråga om domstolsbehörighet i syfte att göra det möjligt för Europeiska unionens domstol att tolka rättspraxis avseende utträdesavtalet enhetligt. En sådan bestämmelse ingår inte i ett internationellt avtal.

Om det för det andra antas att även domstolen anser att utträdesavtalet är en internationell rättsakt underlät tribunalen att beakta artikel 275 FEUF, i vilken behörighet för domstolen endast undantas avseende vissa rättsakter som rör "bestämmelserna om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken". Tribunalen tolkade således artiklarna 263 och 275 FEUF felaktigt. Dessa artiklar medför att domstolen är behörig att pröva samtliga regleringsakter som inte medför genomförandeåtgärder med undantag för rättsakter som antagits på grundval av bestämmelser om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Med hänsyn till artiklarna 23 och 26 i fördraget om Europeiska unionen omfattas utträdesavtalet således varken vad gäller dess innehåll eller förfarande av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Tribunalens argument bygger för det tredje på att domstolen bör avstå från att utöva en kontroll av rättsstatsprincipen i förhållande till ett internationellt avtal. En sådan inställning kan emellertid varken accepteras på politisk eller rättslig grund, eftersom den innebär att rådet – utan kontroll – till och med kan ifrågasätta fördragen och de värden som stadfäst däri.

Rådet och Frankrike anser för det fjärde att utträdesavtalet automatiskt innebär att klagandena förlorar sitt unionsmedborgarskap, vilket innebär att avtalet i detta avseende inte kräver att det vidtas någon genomförandeåtgärd för att det ska få verkningar. Detta ska beaktas mot bakgrund av att klagandenas överklagande, i motsats till vad tribunalen har funnit, inte ska begränsas till att endast avse frågan huruvida de har rösträtt.

ii) Villkoret personligen berörd

Tribunalen gjorde för det första en felaktig rättstillämpning genom att underlåta att beakta de särskilda omständigheterna för G., en av 800 valda i Frankrike som ingår i en avgränsad krets, och som inte kunde ställa upp i de franska kommunalvalen från år 2020.

Tribunalen gjorde för det andra ett allvarligt fel i sin bedömning när den påpekade att beslutet att underteckna utträdesavtalet berör klagandena "i deras objektiva egenskap av medborgare i Förenade kungariket" trots att klagandena bestrider utträdesavtalet i egenskap av brittiska medborgare som är bosatta inom unionen med hänsyn till utträdesavtalets verkningar på deras situation.

Tribunalen stödjer för det tredje endast sitt resonemang på att det är omöjligt för klagandena att rösta i kommunalvalen trots att detta endast är en av flera av de följder som klagandena har gjort gällande.

Överklagande ingett den 13 augusti 2021 av David Price av det beslut som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 8 juni 2021 i mål T-231/20, Price mot rådet

(Mål C-502/21 P)

(2021/C 452/14)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: David Price (ombud: J. Fouchet, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska unionen råd